

[Flemming Hansen]

valg eller sådan noget til at kigge på tingene? I så fald har jeg i hvert fald sagt min mening: Det tror jeg ikke er holdbart. Jeg tror, det ville forsinke enhver nødvendig, hurtig beslutning.

Derfor spørger jeg direkte: Hvad er det for tanker, fru Lone Dybkjær har, når hun taler om større gennemsigtighed og åbenhed?

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg sagde ganske vist indledningvis, at jeg ikke ville trampe rundt i fortidens synder, men jeg synes, det indlæg, som hr. Thor Pedersen kom med, gør det nødvendigt, at man i hvert fald får slået nogle ting fast.

Hr. Thor Pedersen sagde, at hvis der havde været penge til at opsuge tabene, var det ikke gået så galt. Der er ingen sektor, som havde så store pengetanke, da det her startede, som netop den finansielle sektor. De simpelt hen bugnede.

Og det er ikke noget kulturforløb, der her er tale om. Hvis man skal se, hvor det startede, så startede det her i Folketinget. Det er faktisk Folketinget, som har lavet realkreditloven, og som har ansvaret for, at det realkredittilsyn, som på det tidspunkt lå i Boligministeriet, fungerer som et gummistempel i departementschefens skuffe. Det var nemlig det, det gjorde. Det var det, der gjorde, at realkreditsektoren til sidst havde lavet et regelsæt, som var helt dens eget, og som gjorde, at man i realkreditsektoren betragtede de grænser, der stod i realkreditloven – som var maksimumgrænser – som minimumgrænser, og så gav man også lidt over det.

Jeg vil kun nævne ét tal, og det er tallet 44. Ud af samtlige de undersøgte sager, som den ekstraordinære revision, Ernst & Young, gennemgik på foranledning af boligminister Agnete Laustsen, var 44 pct. behæftet med alvorlige fejl og mangler.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er langt hen ad vejen enig med fru Kirsten Jacobsen, og jeg forstår ikke hr. Thor Pedersens bemærkninger til mit indlæg. Jo, politisk forstår jeg det naturligvis godt, men indholdsmæssigt har jeg sværere ved at forstå det.

Jeg snakkede om, at sektoren har et imageproblem. Jeg forstår nu, at hr. Thor Pedersen ikke mener, at sektoren har et imageproblem. Og det er jeg så ikke enig med hr. Thor Pedersen i.

Jeg prøvede at sige, at det ikke hænger sammen med, hvem man omgås privat; det hænger sammen med den generelle holdning, som denne sektor udstråler. Jeg mener faktisk også, at Kommissionen har et imageproblem, og for mig er det til dels sammenlignelige størrelser: mennesker hævet over den almindelige dagligdag.

Så siger hr. Thor Pedersen, at der er tale om kulturforløb. Ja, hvis man omgikkes den realkredit, skulle man jo simpelt hen spekulere og låne penge, hvis man overhovedet var i besiddelse af sund fornuft. Det var simpelt hen en dårlig kultur, hvis det er et kulturforløb. En ringe kultur på tværs af landets interesser, som Baltica, Hafnia og en stor del af realkreditinstitutionerne har udvist! Så enkelt er det jo, og det skal man ikke undskylde.

At de så har foretaget nogle forkerte afskedigelser, er da ikke min skyld. Det er da deres egen skyld, og det er måske det bedste eksempel på det, jeg klandrede sektoren for: dårlig ledelse.

Jeg prøvede så at sige, at ét eksempel på dårlig ledelse er, at halvdelen af Danmarks befolkning, nemlig kvinderne, ikke er repræsenteret i ledelsen. Himlen være lovet har de derfor heller ikke noget ansvar for det, der er sket. Det er da godt. Enhver ved, at 80 pct. af de økonomiske dispositioner på dagligplanet foretages af kvinder, hvad enten det er hushandler eller alt muligt andet. Men i ledelsen kan de minsandten ikke være! Der er noget galt, når det er tilfældet.

Så vil jeg til hr. Flemming Hansen sige, at jeg ikke har noget færdigt bud på Finanstilsynet. Og jeg har ikke noget færdigt bud på, hvordan man kan gøre det mere åbent. Jeg er slet ikke sikker på, at parlamentarisk forkontrol eller parlamentarisk fordiskussion er en god ting overhovedet. Man kunne diskutere, om man skulle kigge på disse ting efterfølgende. Det er ikke mit forslag. Jeg har det med Finanstilsynet, ligesom jeg har det med de offentlige repræsentanter: Jeg synes, man skal finde nogle veje til at gøre det offentligt, hvad det er, der foregår.